ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

โกรงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงานทางด้าน การตลาดของสัมเขียวหวาน ในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวธัญกร พฤกษ์ประเสริฐ

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ศรษฐศาสตร์เกษตร)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.พัฒนา เจียรวิริยะพันธ์ ประธานกรรมการ อาจารย์ศรัณย์ อารยะรังสฤษฎ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

จังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งผลิตส้มเขียวหวานที่สำคัญ โดยมีแหล่งผลิตในอำเภอฝาง แม่อาย ไชยปราการ เชียงคาว พร้าว และแม่แตง การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงานทางด้านการตลาคของเกษตรกรผู้ปลูกส้มเขียวหวาน

การศึกษาโครงสร้างการตลาด และพฤติกรรมทางการตลาดจะทำการศึกษาเกษตรกร ผู้ปลูกส้มเขียวหวาน 3 ขนาดพื้นที่เพาะปลูกคือ เกษตรกรที่มีสวนส้มเขียวหวานที่มีขนาดพื้นที่ปลูก น้อยกว่า 50 ไร่ 50-100 ไร่ และ 100 ไร่ขึ้นไป จำนวน 70 ราย ส่วนผลการคำเนินงานทางค้าน การตลาดจะศึกษาในด้านประสิทธิภาพทางราคาที่ส่งผ่านของส้มเขียวหวาน ทั้ง 3 สายพันธุ์ โดย ส้มเขียวหวานพันธุ์สายน้ำผึ้ง ใช้ข้อมูลราคารายปี ในปี 2539-2545 ส่วนส้มเขียวหวานพันธุ์สิทอง และพันธุ์ฟรีมองต์ ใช้ข้อมูลราคารายปี ในปี 2541-2545 และศึกษาแนวโน้มราคาที่เกษตรกรผู้ปลูก ส้มเขียวหวานได้รับ จะใช้ข้อมูลราคาที่เกษตรกรผู้ปลูกส้มเขียวหวานได้รับเฉลี่ยทั้งประเทศ โดยใช้ ข้อมูลเป็นรายเดือน ปี 2526 –2541 และจากผู้ประกอบการค้าส้มเขียวหวาน จำนวน 20 ราย ใน จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2545/46

ผลการศึกษาโครงสร้างการตลาดของส้มเขียวหวาน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรผู้ปลูก ส้มเขียวหวานรายย่อย มีเกษตรกรผู้ปลูกส้มเขียวหวานรายใหญ่เพียง 2 รายเท่านั้น ดังนั้นสัดส่วน ส่วนแบ่งการตลาดส่วนใหญ่จะเป็นของเกษตรกรรายใหญ่เพียง 2 ราย เป็นผู้ถือครอง และมีอำนาจ ในการตัดสินใจทางการตลาด การศึกษาอุปสรรคของผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้าสู่ตลาดของ ส้มเขียวหวาน พบว่าเงินทุน และแรงงาน เทคโนโลยีที่ทันสมัย ความชำนาญ และการประหยัดต่อขนาด เป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบการรายใหม่ๆ การศึกษาความแตกต่างของผลผลิตใน สายตาผู้บริโภคพบว่า ส้มเขียวหวานทั้ง 3 สายพันธุ์ จากแต่ละสวนในแต่ละพันธุ์ไม่มีความแตกต่าง กัน วิถีการตลาดของผลผลิตส้มเขียวหวานทั้งหมดจากเกษตรกรขนาดเล็กและขนาดกลาง ใน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผลผลิตส้มจากสวนจะถูกจำหน่ายให้แก่พ่อค้าขายส่งจากกรุงเทพฯ พ่อค้า ขายส่งจากต่างจังหวัด และพ่อค้าขายส่งในท้องถิ่น ส่วนวิถีการตลาดของเกษตรกรขนาดใหญ่จะ คำเนินกิจกรรมเองตั้งแต่สวนส้มไปจนถึงผู้บริโภคคนสุดท้าย

ผลการศึกษาพฤติกรรมทางการตลาคของส้มเขียวหวาน พบว่าเกษตรกรขนาดเล็ก และ ขนาดกลางไม่ได้เป็นผู้กำหนดราคา ราคาซื้อขายจะถูกกำหนดโดยพ่อค้าคนกลางที่เข้ามารับซื้อ สำหรับเกษตรกรขนาดใหญ่ สามารถกำหนดราคาซื้อขายเองได้ ชนิดและปริมาณที่ทำการผลิต เกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ทุกขนาดนิยมปลูกส้มเขียวหวาน พันธุ์สายน้ำผึ้ง พันธุ์สีทอง และพันธุ์ ฟรีมองต์ ด้านการแข่งขันระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกส้มเขียวหวาน พบว่าไม่มีการแข่งขันทางด้านราคา แต่เกษตรกรขนาดใหญ่มีการแข่งขันทางด้านที่ไม่ใช่ราคา รวมทั้งเกษตรกรผู้ปลูกส้มเขียวหวานมี การรวมตัว เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรอง และช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

ผลการศึกษาผลการคำเนินงาน ค้านประสิทธิภาพทางค้านราคาของส้มเขียวหวาน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรราคาส้มสายน้ำผึ้งที่เกษตรกรได้รับตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระคับ 0.01 และคัชนีที่ใช้วัดระคับการรวมตัวทางการตลาค(IMC) มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่า การรวมตัวของ ตลาคระคับเกษตรกรอยู่ในระคับสูงมาก ซึ่งแสดงว่าอำนาจในการกำหนคราคาขึ้นอยู่กับเกษตรกร ประสิทธิภาพทางค้านราคาของส้มสีทอง เกิดปัญหา Serial Correlation ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ของ ตัวแปรที่ได้ไม่ถูกต้องแก้ไขโดยการคำนวณค่า Durbin-watson ใหม่ ค่าที่ได้มีค่าติดลบ ทำให้ค่า สัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้จากแบบจำลองไม่สามารถนำไปใช้ได้ ประสิทธิภาพทางค้านราคาของ ส้มฟรีมองต์ ตัวแปรทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์กับราคาที่เกษตรกร ได้รับได้ และการศึกษาแนวโน้มราคาที่เกษตรกรผู้ปลูกส้มเขียวหวานได้รับ สมการแนวโน้มมี จุดเริ่มต้น 1 มกราคม 2534 ข้อมูลอนุกรมเวลาเป็นเลขลู่ ระหว่างปี 2526-2541 เมื่อมีการปรับราคา ส้มเขียวหวานด้วยคัชนีความผันแปรตามฤดูกาล จะได้ราคาส้มเขียวหวานที่คาดคะเนในอนาคต ใน ปี 2542-2547 ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

โกรงสร้างการตลาดของเกษตรผู้ปลูกส้มเขียวหวานมีลักษณะเป็นตลาดกึ่งแข่งขันกึ่ง ผูกขาด ถึงแม้ว่ามีจำนวนเกษตรกรมากราย พฤติกรรมทางการตลาดเกษตรกรรายใหญ่จะมี พฤติกรรมที่แตกต่างจากเกษตรกรรายเล็ก ผลการคำเนินงานทางด้านการตลาดของส้มเขียวหวาน ราคาจากปีก่อนจะมีผลต่อราคาส้มเขียวหวานปีปัจจุบัน และพบว่าเกษตรกรมีการรวมตัวกันสูง โดย ราคาส้มเขียวหวานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

Thesis Title

Structure, Conduct and Performance of Tangerine Market in

Chiangmai Province

Author

Miss Tanyakorn Prukprasert

Degree

Master of Science (Agricultural Economics)

Thesis Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Pattana Jierwiriyapant

Chairperson

Lect. Saran Arayarangsarid

Member

ABSTRACT

In Chiangmai there are several districts; Fang, Maeai, Chaiprakarn, Chiangdao, Phrao, and Maetaeng, where tangerine have been cultivated. Therefore, these areas became important for this citrus cultivation. The objective of this research was to study structure, conduct, and performance of tangerine market in Chiangmai Province.

In the study of marketing structure and conduct 70 farmers obtaining from 3 different size of cultivated areas, those were 1) less than 50 Rai, 2) between 50-100 Rai, and 3) more than 100 Rai. Considering marketing performance, pricing efficiency were estimated for 3 species, namely: Sai Nam Peung, employed data during 1996-2002; Sri Tong and Freemont during 1998-2002. The study of tangerine price trend used average monthly price of the whole country during 1983-1998, and from 20 merchants in Chiangmai in 2002/03.

The result from this study regarding marketing structure found that most farmers were smallholders while two other farmers were large farmers. Hence, the large farmers could determine and control the price of the produce. To access the tangerine market, capital, labour, modern technologies and specialisation including economy of scale, are barriers for new enterprises.

The product differentiation studies indicated that generally, there was no differences within species for all 3 species. The marketing channel for small and medium size orchards in Chiangmai were distributed through wholesalers from Bangkok, other provinces, and local wholesalers, whereas, large farmers deliver their produce to final consumers by their own.

The study on marketing conduct, found that small and medium farmers of the produce could not control the market. The prices was determine by middlemen. The large farmers could determine prices, species and quantity. All farmers prefer growing Sai Nam Peung, Sri Tong and Freemont.

There was no price competition among farmers, however in large farmers non price competition do exist. Union of the citruses growers empower the price negotiation as well as help and support memberships. The study of the performance of Price Effectiveness was stated as below; all parameter of price transmission of Sai nam peung the growers received were statistically significant at 0.01 level. The combine marketing index (IMC) was less than 1, which indicated that aggregated marketing power of farmers at all level were very high. Hence, the price was controlled by farmers. Serial Correlation problem arise on Sri tong causing the incorrect of parameter of price variation and have to apply Durbin-Watson value. The negative result caused the inapplicable of parameters. All parameter of price variation of Freemont were statistically insignificant, hence, it is unable to find out the relationship of price obtained by cultivators and wholesaler. The study on price trend of tangerine starting January 1st, 1991 during 1983 to 1998. After adjusting the number with seasonal variation index it could be conclude that the expected tangerine price in the future in 1999-2004 tend to increase.

The study the marketing structure of tangerine was monopolistic competition.

Marketing conduct of large farmers were different from small ones. Price of previous year affects on the present year and tends to increase.